

heeft het lidmaatschap dier vereeniging onvereinigbaar te verklaren met het Maatschappij-lidmaatschap. Dit lijkt op geweld en is een vijandige daad. Op de vergadering was slechts een derde der Amsterdamsche specialisten tegenwoordig. Laten wij hopen, dat de anderen bij het referendum, dat nog gehouden zal worden, het voorstel zullen afwijzen. Laten wij verder hopen, dat op de a. s. algemeene vergadering der Nederlandsche Specialistenvereeniging een gelijkkluidend besluit eveneens zal afgestemd worden. Wat men met dergelijke vijandige actie tracht te bereiken, zal des te verder af komen te liggen. Het gaat in ons gilde als met de thans strijdende volkeren. Een klein groepje extremisten dwingt de groote massa tot een strijd, die bij wat goeden wil en wat minder wantrouwen niet behoefde te komen. Indien men kalm het Utrechtsche voorstel, dat op de jongste buitengewone algemeene vergadering werd ingediend, naleest, zal men ontwaren, dat op eenvoudige wijze de zaak opgelost kan worden. De geheele z. g. achteruitzetting der specialisten komt, tot haar ware afmetingen teruggebracht, neer op enkele fouten, begaan door de C. O. in de ziekenfonds-actie. Dit zou, als het Utrechtsche voorstel aangenomen werd, niet meer mogelijk zijn, aangezien de daarin genoemde C. Z. ook specialisten in haar bestuur zou krijgen.

De specialisten moeten niet voorbijzien, dat het feit van afstemmen der reorganisatievoorstellen niet rechtstreeks tegen de specialisten bedoeld is geweest, maar tegen de algeheele omverwerping van het bestaande Maatschappijstelsel.

Mocht onverhoopt de actie der uiterste groepen der specialisten slagen, dan voorzien wij, dat een malle toestand zal ontstaan. Een deel zal bij de Maatschappij blijven, zooals bijv. eerst-ondergeteekende, die dan bedanken zal voor het lidmaatschap van de Algemeene Nederl. Specialistenvereeniging. Deze Maatschappij-leden zullen zich in de Maatschappij organiseren, waarschijnlijk op de Utrechtsche wijze, en de anderen staan daar tegenover. Wat er dan van een strijd naar buiten tegen een georganiseerde groep terecht zal komen, leeren ons de gevolgen der Russische splitsing. Doel van dit schrijven is dan ook, onze speciale collega's, voor zoover zij lid zijn van de Algem. Ned. Special.-Vereeniging, te bewegen tegen de voorgestelde statutenwijziging te stemmen en, als deze onverhoopt mocht worden aangenomen, lid van de Maatschappij te blijven, terwijl wij de andere specialisten-Maatschappij-leden bezweren kalm den loop der zaken af te wachten, teneinde het specialistenvraagstuk in dit organisme op een bevredigende wijze op te kunnen lossen.

Utrecht,
10 Juni 1918.

C. E. BENJAMINS.
A. DE KLEIJN.

II.

De buitengewone vergadering van 2 Mei te Amsterdam nam een besluit, dat naar mijn meening tegen de belangen onzer Maatschappij gaat. Zij verwierp de voorstellen, die den specialisten binnen de Maatschappij een eigen vereenigingsleven en behartiging van eigen belangen waarborgt, zoover het algemeen geneeskundig standsbelang het gedooft.

Ik wil alleen voor verdere handeling mijn gedragslijn van het begin af aangeven en doortrekken. In 1913 diende ik bij mijn mede-hoofdbestuursleden een voorstel in, dat beoogde verandering te brengen in de samenstelling van ons hoofdbestuur. Dat voorstel gaf een groepsvertegenwoordiging aan, voornamelijk met het oog op de belangen der huisartsen-ziekenfondsgeneesheeren. Sindsdien groeide bij mij de overtuiging, dat onze Maatschappij, die in de laatste 15 jaren een snelle ontwikkeling doormaakt, omdat zij schade had in te halen, binnen haar kring, in eigen vereenigingsleven een scheiding in min of meer zelfstandige groepen met federatieven band zal moeten verwezenlijken, wil zij alle geneeskundigen van ons vaderland, tot een gezamenlijk doel, ook in de naaste toekomst, verbonden kunnen houden. Met die overtuiging gaf ik in 1917 denkbeelden aan, die uitgang werden voor voorstellen, die het hoofdbestuur van 1917, voorgelicht door een commissie, ontwierp en die het hoofdbestuur van 1918 indiende, doch niet tot de zijne maakte. Mijn denkbeelden gaan verder dan die voorstellen: gaan tot rechtsverleening onder bepaalde waarborgen, aan alle groepen, die dat voor-

haar ontwikkeling noodig hebben, tot zelfbestuur en groepsvertegenwoordiging in het hoofdbestuur, dat ik overigens zóó zou wenschen samengesteld te zien, dat de vele geneeskundige belangen buiten het enge vakbelang beter kunnen worden behartigd. Ik zet dat nu niet weder uiteen. Het hoofdbestuur van 1917 kent mijn voorstel; het verwierp het, maar nam er uit over, wat dienen kon tot oplossing van de moeilijkheden, die de eisch der specialisten had opgeworpen.

Deze korte inleiding is noodig voor het volgende.

De Nederlandsche Specialisten-Vereeniging belegde op 2 Juni l. l. een vergadering, waarin de houding der specialisten zou worden besproken, tegenover de verwerping van de voorstellen van het hoofdbestuur onzer Maatschappij. De vergadering, die door wellicht een vijftig specialisten, voornamelijk uit de drie groote steden: Amsterdam, Rotterdam en Den Haag, werd bezocht, sprak zich uit voor afscheiding van de Nederlandsche maatschappij tot bevordering der geneeskunst. Zoo sterk als ik er voor gepleit heb om *binnen* onze Maatschappij een organisatie te scheppen, die het den specialisten zal mogelijk maken met inachtneming van het algemeen geneeskundig belang, eigen zaken naar eigen inzicht te bevorderen, zoo sterk heb ik gesproken tegen afscheiding van onze Maatschappij. Ik diende een motie in, waarvan het lot niet twijfelachtig kon zijn, maar die ik niet wilde inhouden, omdat ik niets onbeproefd wilde laten om een afscheiding te verhinderen, die ik zoowel in strijd met het belang van de Maatschappij als met dat der specialisten zelf acht.

Over de afscheiding zal een beslissend besluit moeten vallen in de vergadering van de Nederlandsche specialisten-vereeniging op 23 Juni a. s. Op die vergadering mogen zij, die thuis bleven, niet ontbreken. Over een zoo belangrijk voorstel, als afscheiding van onze Maatschappij is, moet elk zijn stem geven, zoo noodig moet een referendum onder de leden der specialisten-vereeniging kunnen worden gehouden. De vereeniging omvat, naar ik meen, 220 specialisten. Al trad hiervan de helft maar uit onze Maatschappij, dan nog zou ik dat betreuren. Ik wil voortzetting van de pogingen om in onze Maatschappij den specialisten recht te laten weervaren. De vrucht is niet rijp gebleken. De tijd zal haar rijp maken. Zet de vereeniging afscheiding door en plaatst zij haar leden voor de keus: lid van haar vereeniging of lid van de Maatschappij te zijn, dan bedank ik voor het lidmaatschap van de vereeniging en ik hoop, dat velen dat zullen doen. Ik ben er van overtuigd, dat de vereeniging, buiten onze Maatschappij staande, samenwerking met haar zal zoeken en die samenwerking zal waardeeren. Maar dit is mij niet voldoende. Met de afscheiding vangt de splijtzwam haar werk aan. Ik wil aan de daad dier afscheiding niet meedoen. Zij gaat over de schreef, tot waar ik de pogingen der specialisten-vereeniging, omdat ik ze rechtmatig vind, kan steunen.

Den Haag, 8 Juni 1918.

A. SIKKEL.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Jaarverslag staatstoezicht op de volksgezondheid.

Verschenen is het jaarverslag van het staatstoezicht op de volksgezondheid over het jaar 1916.

Op 31 December 1916 bedroeg het aantal gezondheidscommissiën 134, waaronder twee van gemeentewege ingesteld. Het aantal leden bedroeg 1075, waaronder 5 vrouwen; er waren 10 nog onvervulde plaatsen. Onder die leden bevonden zich 274 geneeskundigen.

Het sterftcijfer, dat in 1915 13.49 had bedragen, steeg in 1916 tot 13.95 voor het geheele rijk. De zuigelingensterfte, die in 1915 zeer gunstig geweest was, nl. 129.02 per duizend, steeg in 1916 tot 132.19; de sterfte van personen ouder dan één jaar steeg van 10.44 in 1915 tot 10.93 in 1916. Het geboortecijfer, dat in 1915 plotseling